

ÖMÜR NAZ KORBİK

DEDİ...

Soğuk, dokunulmamış
Tozunu silmeye korktuğum raflardan
Çıkardım eski, kırılmış aynamı bugün
Aynı olmaz, dedi ayna
Buğulu gözlerde donuk bakışlar
Ve bembeyaz bir yüze

Kaplı mobilyalar
Simsiyah çarşafarla örtülmüş, yırtık
Dokununca bağırr haince, yeniden
Gitti, dedi duvarlar
Kara bir isle kaplanmış, ıslak
Küflenmiş gözlerden

Yıkık, zayıf bir balkon
Kirli camların ardında, nereye açılır?
Upuzun sokak artık sessiz sedasız
Geri gelmez, dedi kaldırımlar
Adımlar sıkışmış, ufacık
Beyaz çantamdaki hatıralarda

Güneş yerinde değil
Dönmüş sırtını, nereye bakar?
Önünde gri perde, hırpalanmış
Dönmez yüzünü, dedi bulutlar
Donar sokaklar karanlıkta
Yüce güneş olmadan.